

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HKKINDA KARAR

Başvuru no. 38649/08

Alaattin ERDEM ve Diğerleri / Türkiye

Başkan

Valeriu Grițco,

Hâkimler

Egidijus Kūris,

Darian Pavli,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla 8 Ekim 2019 tarihinde Komite hâlinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm),

23 Temmuz 2008 tarihinde yapılan yukarıda anılan başvuruyu göz önüne alarak,

Davalı Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere cevaben başvuranlar tarafından ibraz edilen görüşleri göz önüne alarak,

Gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

1. Başvuranların listesi ekte yer almaktadır.
2. Türk Hükümeti (“Hükümet”), kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Dava konusu olaylar, taraflarca ileri sürüldüğü şekliyle, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. Davanın Geçmişi

4. Başvuranlar, belirli olmayan bir tarihte Türkiye İmar Bankası T.A.Ş. (bundan böyle “İmarbank” olarak anılacaktır) bünyesinde hesaplar açmışlardır.

5. Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu (bundan böyle “Kurul” olarak anılacaktır), 3 Temmuz 2003 tarihli ve 1085 sayılı kararıyla, 4389 sayılı Bankalar Kanunu’nun 14 (3) maddesi uyarınca İmarbank’ın bankacılık faaliyetlerini yürütme lisansını kaldırmıştır. Kurul kararında İmarbank’ın yükümlülüklerini yerine getiremediğini, gerekli tedbirleri almadığını ve faaliyetlerinin devamının mudilerin haklarının yanı sıra finansal sistemin güvenliğini ve istikrarını da tehlikeye atacağını belirtmiştir. Bu karar doğrultusunda, aynı Kanun’un 16 (1) maddesi uyarınca bankanın yönetimi ve denetimi Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonuna (bundan böyle “Fon” olarak anılacaktır) devredilmiştir.

6. İmarbank hakkında tesis edilecek bazı işlemler hakkındaki 5021 sayılı Kanun, 16 Aralık 2003 tarihinde yürürlüğe girmiştir.. Bakanlar Kurulu, 3 Ocak 2004 tarihli ve 2003/6668 sayılı kararı ile, 5021 sayılı Kanun uyarınca İmarbank mudilerine yapılacak olan geri ödemelerin usullerini düzenlemiştir. Bunun ardından Fon, mudilerin adlarına bir Devlet bankası

olan Ziraat Bankasında hesaplar açarak mudilere geri ödeme yapmaya başlamıştır. Söz konusu geri ödeme, mudilerin “ibra ve taahhüt belgesi” başlıklı bir belge imzalamaları koşulu ile yapılmıştır. Mudiler, bu belgeleri imzalayarak Devlet yetkililerini tüm borçlardan ibra etmişler ve bankaya yatırılan tasarruflar ve bunun üzerinden tahakkuk etmiş faizleri ile ilgili her türlü fazlaya dair haklarından feragat etmişlerdir.

2. Başvuranlar Tarafından Açılan Davalar

7. Başvuranların bankada bulunan mevduatları, İmarbankın Fona devredildiği sırada yaklaşık 288 milyar eski Türk lirasına tekabül etmekteydi.

8. Devletin İmarbank’ı devralmasının ardından başvuranlar, 8 Eylül 2003 tarihinde, Kurula ve Fona başvurarak hesaplarına yatırılmış olan miktarların ödenmesini talep etmişlerdir. Yetkili makamlardan herhangi bir yanıt gelmemesi üzerine, 31 Aralık 2003 tarihinde, Fona ve Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuna karşı dava açarak, paralarını ödemeyen yetkili makamların zımni ret işleminin iptalini istemişlerdir. Ayrıca tasarruf mevduatlarının yasal faiziyle birlikte ödenmesini talep etmişlerdir. Başvuranlardan ikisi (Erkan Erdem ve Mustafa Talat Erdem), aynı istemlerle ayrı bir dava açmışlardır.

9. Başvuranlar adına Ziraat Bankasında açılan vadeli mevduat hesaplarına 16 Ocak 2004 tarihinde toplam 288.178 milyar TL yatırmıştır. Tüketici Fiyatları Endeksi (TÜFE) baz alınarak hesaplanan faiz de bu miktar üzerine uygulanmıştır. Başvuranlar, paralarını çekmelerine olanak sağlayacak belgeyi imzalamayı reddetmişlerdir.

10. Yargılamalar devam ederken, 14 Aralık 2007 tarihinde, Ziraat Bankasının bir şubesi yerel mahkemeyi başvuranlar tarafından herhangi bir talepte bulunulmaması durumunda, başvuranların adlarına yatırılmış olan meblağların hesaplarında bekletildiği konusunda bilgilendirmiştir..

11. İstanbul İdare Mahkemesi, 16 Ocak 2008 tarihinde, davanın esası hakkında bir karar vermeye gerek görülmediğini, zira başvurular adına Ziraat Bankasında açılan hesaplara yapılan ödemeyle birlikte uyuşmazlığın çözüme kavuştuğunu belirtmiştir. İdare Mahkemesi, 5021 sayılı Kanun'a ve 2003/6668 sayılı Bakanlar Kurulu kararına atıfta bulunarak, başvuruların paradaki değer kaybından etkilenmemeleri amacıyla TÜFE üzerinden hesaplanan faiziyle birlikte başvurulara yapılmış olan ödemenin hukuka uygun olduğu kanaatine ulaşmıştır. Bu bağlamda, adı geçen yerel mahkeme, hesaplara daha önce İmarbankın belirlediği oranlar üzerinden tahakkuk etmiş olan faizlerin tasarruf mevduatı sigortası kapsamına girmediğini ve bunların ödenemeyeceğini belirtmiştir. Ayrıca, Fona devredilen bankalardaki tasarruf mevduatlarına, Fona devredilme tarihinden itibaren herhangi bir faiz işletilemeyeceğini açıklamıştır.

12. Ankara İdare Mahkemesi ise, 20 Mart 2008 tarihinde, iki başvuran tarafından açılan diğer davadaki kararını vermiştir. Bu mahkeme de uyuşmazlığın çözüme kavuşmuş olduğunu ve davanın esası hakkında bir karar vermeye gerek görülmediğini belirtmiştir. Bu kararı verirken, İstanbul İdare Mahkemesinin ilk davada sunmuş olduğu gerekçeyi tekrar etmiştir.

13. Başvuranlar, 21 Mart 2008 tarihinde temyiz başvurusunda bulunarak, geri ödeme usullerini kabul etmemeleri ve belgeleri imzalamayı reddetmeleri nedeniyle Ziraat Bankasına yatırılan paraları çekemediklerini ifade etmişlerdir.

14. Danıştay, 2 Temmuz 2010 tarihinde verdiği iki kararla, ilk derece mahkemelerinin kararlarını onamıştır.

15. Ziraat Bankası, 28 Ocak 2016 tarihinde başvurulara yaptığı bilgilendirmede, bu tarihe kadar herhangi bir işlem yapılmamış olduğundan, 5411 sayılı Bankacılık Kanunu'nun 62. maddesi uyarınca 10 yıllık zamanaşımı süresi nedeniyle hesaplarının Fona devredilme riski bulunduğunu hatırlatmıştır. Banka, başvuruları hesaplarının bulunduğu şubeye başvurmaya davet etmiştir.

B. İlgili İç Hukuk

16. İmarbank hakkında tesis edilecek bazı işlemler hakkındaki 5021 sayılı Kanun'un 1. maddesi ile Geçici 1. maddesinde, Fona devredilen bankaların mudilerine, tasarruf mevduat sigortası kapsamına giren tasarruf mevduatlarının Fon tarafından geri ödeneceği öngörülmüştür. Buna göre; miktara bağlı olarak taksitler hâlinde yapılacak ödemeler, bu ödemelere uygulanacak olan faiz oranları ve ek olarak geri ödeme yapılacak olan mudilerden talep edilen belgelere ilişkin hususlar gibi geri ödeme usulleri Kurul tarafından düzenlenecektir.

17. Bakanlar Kurulunun 3 Ocak 2004 tarihli ve 2003/6668 sayılı kararıyla, 5021 sayılı Kanun doğrultusunda yapılacak geri ödemelerin usulleri belirlenmiştir. Söz konusu karar, İmarbank'ta bulunan tasarruf mevduatlarının ve bankanın Devlet tarafından devralındığı tarih olan 3 Temmuz 2003 tarihine kadar en büyük beş bankanın uyguladığı faiz oranları temelinde hesaplanan faizlerinin mudilere ödenmesini öngörmüştür (bk. 6 ve 9. maddeler). Geri ödenecek meblağlar, mudilerin adlarına açılan vadeli mevduat hesaplarına yatırılacak olup; söz konusu hesapların vade sonuna kadar bu meblağlara TÜFE üzerinden hesaplanan faiz oranlarının uygulanması kararlaştırılmıştır (bk. 7 ve 8. maddeler). Buna göre ödemeler, mudilerin mevduatlarının kullanımına dair herhangi bir kısıtlama olmadan alacaklarının hepsini aldıklarını ve yapılan ödemelere ilişkin olarak herhangi bir talepte bulunma haklarından feragat ettiklerini belirten bir "ibra ve taahhüt belgesi" imzalamaları şartı ile yapılacaktır. Söz konusu karar, ayrıca, mevduatların Ziraat Bankasına devredildiği tarihe kadar doğan meblağlara ve kararda belirtilen usuller doğrultusunda yapılan ödemelere ilişkin taleplerin muhatabının İmarbank veya iflas durumunda ise İmarbank iflas masası olacağını öngörmüştür.

18. Tazminat Komisyonuna ilişkin iç hukuk ve uygulama ile ilgili açıklamalar (bk. aşağıda § 23), *Turgut ve Diğerleri/Türkiye* ((k.k.), no. 4860/09, 26 Mart 2013) kararında yer almaktadır.

ŞİKÂYETLER

19. Başvuranlar, Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi kapsamında, idari yargılamaların aşırı uzun sürmesinden şikâyetçi olmuşlardır.

20. Başvuranlar, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesine dayanarak, İmarbankta bulunan hesapları için uygulanan geri ödeme usulleri dolayısıyla mal ve mülk dokunulmazlığı haklarının ihlal edildiğini ileri sürmüşlerdir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

A. Sözleşme'nin 6. maddesi

21. Başvuranlar, Sözleşme'nin 6. maddesi kapsamında, idari yargılamaların makul olmayan bir şekilde uzun süre boyunca devam ettiğinden şikâyetçi olmuşlardır.

22. Hükümet, başvuranlar henüz 19 Ocak 2013 tarihli ve 6384 sayılı Kanun ile kurulan Tazminat Komisyonuna başvurmamış olduklarından, şikâyetin iç hukuk yollarının tüketilmediği gerekçesiyle kabul edilemez bulunması gerektiğini ileri sürmüştür.

23. Mahkeme, yukarıda anılan *Turgut ve Diğerleri* kararında, Tazminat Komisyonunun Sözleşme'nin 35 § 1 maddesi bağlamında başvuranlarca tüketilmesi gereken bir hukuk yolu teşkil ettiğini tespit etmiştir. Ancak somut davada başvuranlar bu Komisyona başvurmamışlardır.

24. Bu doğrultuda Mahkeme, Sözleşme'nin 35 §§ 1 ve 4. maddesi uyarınca iç hukuk yollarının tüketilmemiş olması nedeniyle bu şikâyeti kabul edilemez bulmaktadır.

B. Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi hakkında

25. Hükümet, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi kapsamında ileri sürülen şikâyetin iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle kabul edilemez olduğunu, zira başvurularca açılan her iki davanın da Danıştay nezdinde derdest olduğunu savunmuştur. Bu itirazın kabul edilmemesi durumunda ise başvurunun açıkça dayanaktan yoksun olduğunu ileri sürmüştür. Bu bağlamda Hükümet, bankanın Fona devredildiği sırada, İmarbank'ın varlıklarının yükümlülüklerini karşılamadığını ve Devlet makamlarının Fonun tüm mudilere geri ödeme yapabilmesi için gerekli mali kaynakların oluşturulması amacıyla ödeme usullerini hâlihazırda düzenlemiş olduğunu kaydetmiştir. Fon, ödemeleri taksitler hâlinde vadeli mevduat hesaplarına yatırmış ve paradaki değer kaybından kaynaklanacak herhangi bir zararı önlemek amacıyla TÜFE üzerinden faiz işletmiştir. Fon, yalnızca tasarruf mevduatı sigortası kapsamına giren meblağları geri ödemekle sorumlu olması dolayısıyla, mudilere bankanın devri öncesinde İmarbank ile karşılıklı anlaşmış oldukları oranlar üzerinden faiz ödemesi yapmamıştır. Hükümet, tasarruflarının tamamının kendilerine geri ödendiği göz önünde bulundurulduğunda, başvuruların üzerine orantısız bir yük yüklenmediği görüşünde olduğunu açıklamıştır.

26. Başvuranlar, İmarbank tarafından önceden belirlenmiş olan oranlar üzerinden hesaplanan faizin kendilerine ödenmediği gerekçesiyle, mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesi hakkının ihlal edildiğini iddia etmişlerdir. Ayrıca, kendilerine geri ödenen meblağlara yasal faiz uygulanması gerektiği hâlde, Devlet makamlarının yalnızca TÜFE

üzerinden faiz uyguladığını ve bunun yeterli olmadığını ifade etmişlerdir. Son olarak başvuranlar, kendilerine yapılan ödemenin taksitler hâlinde, vadeli mevduat hesaplarına ve yerel mahkemeler önünde hak iddia etme haklarını kısıtlayıcı bir belgeyi imzalama koşuluyla yapılmasının hukuka aykırı olduğunu ileri sürmüşlerdir.

27. Mahkeme, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesi kapsamındaki şikâyet aşağıda belirtilen sebeplerle her hâlükârda kabul edilemez olduğundan, iç hukuk yollarının tüketilmesi koşuluna ilişkin bir karar vermeyi gerekli görmemektedir (bk. *Çulha ve Diğerleri/Türkiye* (k.k.), no. 7023/07 ve diğer 22 başvuru, 15 Mayıs 2018).

28. Mahkeme, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin yapısı ile burada belirtilen üç ilkeye ilişkin yerleşik içtihadına atıfta bulunmaktadır (bk., diğer kararların yanı sıra, *Lekić/Slovenya* [BD], no. 36480/07, § 91, 11 Aralık 2018). Somut davada Mahkeme, varlıklarının yükümlülüklerini karşılayamadığı ve yönetiminin gerekli tedbirleri almadığı (bk. yukarıda § 5) İmarbank'ın, Devlet tarafından ülkenin bankacılık sektörünü kontrol altına almaya yönelik bir tedbir olarak devralındığını gözlemlemektedir. Sonuç olarak, başvuranların hesapları, mevduatları ve tahakkuk etmiş faizleri ile birlikte Fona transfer edilmiş olup; ardından başvuranlara Devlet makamlarını tüm borçlardan ibra eden bir belgeyi imzalamaları şartıyla tasarruf mevduatları ödenmiştir. Bu doğrultuda, tasarruf mevduatları bir Devlet bankasında başvuranlar adına açılan hesaplarda bloke edilmiştir. Mahkeme, başvuranların sermayeleri üzerinde tasarruf haklarını kısıtlayan bu tedbirin, mülkün kullanılmasının kontrolünü teşkil ettiği kanaatindedir. Dolayısıyla, Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin 2. fıkrası somut davaya uygulanabilir (yukarıda bahsi geçen belgeyi imzalamış olan İmarbank mudilerinin mülkiyet haklarına ilişkin bk. *Erdem ve Egin-Erdem/Türkiye* (k.k.), no. 28431/06 ve diğer 4 başvuru, 17 Kasım 2009).

29. Sözleşme'ye Ek 1 No.lu Protokol'ün 1. maddesinin 2. fıkrasının, aynı maddenin ilk cümlesinde belirtilen ilke ışığında değerlendirilmesi gerektiği yerleşik içtihatla bulunmaktadır. Sonuç olarak, bir müdahalenin toplumun kamu yararının gereklilikleri ile bireysel temel hakların korunmasına ilişkin gereklilikler arasında "adil bir denge" sağlaması gerekmektedir. Söz konusu bu dengenin sağlanması hususu 1. maddenin genel yapısına ve aynı maddenin ikinci fıkrasına yansıtılmıştır: kullanılan yollar ve izlenen amaç arasındaki orantılılık ilişkisi makul olmalıdır. Bu şartın karşılanıp karşılanmadığı belirlenirken, Mahkeme icra araçlarını seçmede ve icranın sonuçlarının söz konusu kanunun amacını yerine getirebilmek için kamu yararı yönünden meşru olup olmadığını belirlemede Devletin geniş bir takdir yetkisine sahip olduğunu kabul etmektedir (bk., diğer kararlar arasında, *Chassagnou ve Diğerleri/Fransa* [BD], no. 25088/94 ve diğer 2 başvuru, § 75, AİHM 1999-III).

30. Geniş takdir yetkisi ile ilgili hususlarda Mahkeme, neyin kamu yararına olup olmadığına karar verme konusunda karar açıkça makul bir temelden yoksun olmadığı müddetçe Devlet makamlarının kararına saygı duyacaktır (bk. *Benet Czech, spol. s r.o./Çek Cumhuriyeti*, no. 31555/05, § 36, 21 Ekim 2010 ve burada anılan davalar).

31. Mahkeme, davaya konu olan müdahalenin, yani Devlet makamlarının başvuranların tasarruf mevduatlarını daha önce İmarbank ile kararlaştırılan faiz oranını uygulamaksızın ve belli koşullara bağlı olarak geri ödemesinin, 5021 sayılı Kanun ve 2003/6668 sayılı Bakanlar Kurulu kararı temelinde yapıldığını ve mali istikrarın korunması şeklindeki genel çıkarı gözettiğini not etmektedir.

32. Söz konusu müdahalenin orantılılığı hakkında, Mahkeme, Fon tarafından İmarbank mudilerine yapılan geri ödeme şeklinin, bankanın tüm borçlarını kapatmaya yetmeyecek bir finansal kaynağa sahip olduğu göz önünde bulundurularak, mudilerin taleplerini (bk. yukarıda anılan *Erdem ve Egin-Erdem*) adil şekilde yönetme amacı taşıdığını düşünmektedir (bk., bu

davaya uygulanabildiği ölçüde, *Saggio/İtalya*, no. 41879/98, § 35, 25 Ekim 2001). Bu bağlamda, başvurular da dâhil olmak üzere İmarbank mudilerinin tasarrufları, Ziraat Bankasında adlarına açılan vadeli mevduat hesapları yoluyla geri ödenmiştir. Bu hesapların vade bitimine kadar geçen sürede oluşabilecek enflasyonun olumsuz etkilerini telafi etmek adına, bu mevduatlara TÜFE oranları uygulanmıştır. Her ne kadar geri ödemeyi alabilmeleri için başvuruların Devlete karşı hak taleplerinden feragat etmeleri gerekmişse de, Bakanlar Kurulunun konuyla ilgili 2003/6668 sayılı kararı uyarınca fazlaya ilişkin talepler bakımından İmarbank'ın ya da İmarbank iflas masasının muhatap alınabileceği kaydedilmiştir. Mahkeme, Ziraat Bankasında açılan hesaplarına yatırılan meblağı ilk öğrendikleri zaman ya da İdare Mahkemelerinin davalarının esası hakkında bir hüküm vermemeye karar vermesinin ardından başvuruların böyle bir adım atmamış olduklarını gözlemlemektedir.

33. Bu hususla ilgili olarak Mahkeme, Devletlerin özel şirketlerin borçlarından ya da yöneticileri tarafından işlenen kusurlardan doğrudan sorumlu tutulamayacağını yinelemektedir (bk. *Kotov/Rusya* [BD], no. 54522/00, § 116, 3 Nisan 2012). Ek olarak, başvurular özel bir bankaya paralarını yatırarak bu bankadaki olabilecek idare hataları ve hatta dolandırıcılık gibi bazı riskleri kabul etmektedirler. Mahkeme, somut davada Devlete İmarbank'ın yetersiz kaynaklarından dolayı hukuki sorumluk yüklenmesini gerektirecek ek bir unsur bulunmadığı kanaatindedir (bk. *Ališić ve Diğerleri/Bosna-Hersek, Hırvatistan, Sırbistan, Slovenya ve Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti* [BD], no. 60642/08, § 115, AİHM 2014; söz konusu yükümlülüğün ortaya konulması için dikkate alınması gereken unsurlar için ayrıca bk. *Anokhin/Rusya* (k.k.), no. 25867/02, 31 Mayıs 2007).

34. Mahkeme, ek olarak, İmarbank'ın devredilmesinden önce teklif ettiği faiz oranları Devlet makamları tarafından baz alınmış olsaydı başvuruların kendilerine ödenmesi gereken toplam meblağın ne kadar

olacağını belirtmediklerini ya da Fon tarafından uygulanan faiz oranları dolayısıyla uğradıklarını iddia ettikleri zarara ilişkin herhangi bir detay sunmadıklarını gözlemlemektedir. Anlaşıldığı üzere, bankanın Fona devredildiği tarihteki mevduatlarının toplamına tekabül eden 288 milyar TL değerindeki meblağ, başvurular adına Ziraat Bankasındaki hesaplara yatırılmıştır. Başvuranların gerekli belgeleri imzalamayı reddetmeleri nedeniyle bu hesaplara erişememeleri, bu bulguyu değiştirmemektedir. Bu bağlamda Mahkeme, başvuruların İstanbul ve Ankara İdare Mahkemeleri önünde hak taleplerinden feragat etmek istememelerine rağmen, davaları hakkındaki nihai kararlar verildikten sonra yine belgeleri imzalayarak hesaplarına yatırılan meblağa erişmelerinin mümkün olduğuna dikkat çekmektedir.

35. Mahkeme, yukarıdaki hususlar ışığında ve toplumun genel yararı ile başvuruların ve başvurular ile aynı durumda bulunan tüm şahısların mülkiyet hakları arasında adil bir denge sağlama ihtiyacı göz önünde bulundurularak; ulusal makamların İmarbank'ın mudilerine geri ödeme yaparken seçtikleri yöntemin gözetilen genel yararın sağlanması bakımından uygun olduğunu değerlendirmektedir (bk., bu davaya uygulanabildiği ölçüde, *Trajkovski/Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti* (k.k.), no. 53320/99, AİHM 2002-IV ve *Molnar Gabor/Sırbistan*, no. 22762/05, § 50, 8 Aralık 2009). Mahkeme, bu doğrultuda, başvuruların bireysel ve aşırı bir yüke maruz kaldıklarının söylenemeyeceği kanaatindedir.

36. Dolayısıyla, başvuruların mal ve mülk dokunulmazlığına saygı gösterilmesi hakkına ilişkin şikâyet açıkça dayanaktan yoksun olup; Sözleşme'nin 35 §§ 3 ve 4. maddesi uyarınca reddedilmesi gerekmektedir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oy birliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, İngilizce dilinde tanzim edilmiş olup, 7 Kasım 2019 tarihinde bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı

Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Valeriu Griçco

Başkan

EK

Sıra No.	Adı-Soyadı	Doğum Yılı	Uyruđu	İkamet Adresi
1	Alaattin ERDEM	1945	Türk	Ankara
2	Erkan ERDEM	1970	Türk	Ankara
3	Mustafa Talat ERDEM	1968	Türk	Ankara
4	Zübeyde ERDEM	1947	Türk	Ankara
5	Fatma ERDEM (BIÇAK)	1978	Türk	Ankara